

уѣ книги отъ на Н. Н. Николаевъ

Третье I. ОТДѢЛЕНИЕ. 1875

За просты-ты числа.

ГЛАВА ПРЪВА.

За происхождение на числа-та, тѣхно-то изображение и изговаряню.

Происхождение на числа-та.

§. 9. Кога искаме да знаемъ, до колко нѣкаквы си нѣчта имаме у насъ, то гы *броимъ*, та намираме тѣхно-то *число*. Число, което показва само едно нѣчто, наричя ся *единица*. Единица и още единица правять число *два*; единица и единица и още единица, или два и единица правять число *три*; при три единицы, като придадемъ още единицъ, добываме число *четыре*; четыре и още единица правять число *пять*; като придадемъ при пять още единицъ, получваме *шесть* — единицъ при *шесть*, получваме *седьмъ* — при *седьмъ* още единицъ, добываме *осьмъ*, като придадемъ при *осьмъ* още единицъ излиза число *девятъ* и проч.

За по-ясно нѣка да рѣчемъ, че знакъ (I) е единица, тога щемъ имаме :

II	два	IIIIII	шесть
III	три	IIIIII	седьмъ
IIII	четыре	IIIIIIII	осьмъ
IIIII	пять	IIIIIIIIII	девятъ.

Числа: единъ, два, три, четыре, пять, шесть, седьмъ, осьмъ, девятъ наричять ся *единицы отъ пръвый рядъ*.

§. 10. Десять единицы отъ пръвый рядъ правять *десятицъ* или *еднъ единицъ отъ второй рядъ*. Да рѣчемъ, че знакъ (—) показва десятицъ или всичкы-ты десять просты единицы земены заедно; тога като притуряме при него по еднъ единицъ, щемъ получимъ слѣдующи-ты числа: